

ବେଳା କୋଣୋଟି ଓର ପ୍ରଦୟ ଲାଗୁଣ୍ୟ ..

ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରଦୟ ତିଥି ଯାମ
ନିଜକୁ ଯ ତିଥି ଯାମ ..

ଲୋକଙ୍କାନ୍ତରେ ପ୍ରକାମ

1963.

+794

INDIA
SILVER EXPOSITION
OF THE
SCIENCE INSTITUTE
MUSEUM
LIBRARY

கோணைஸ்வரர் ஆலய வரலாறு

அதன் புராதன நிலையம் இன்றைய நிலையம்

1963-ம் வருடம் மார்ச் 17, 24, 31ங் தேதி ஞாமிழு ஸிரகேசரி இதழ்களில்
பிரச்சமான கட்டுரைகள் ஸிரகேசரியின் அனுமதியுடன்
இந்நாலாக வெளியிடப்படுகின்றன.

By courtesy of The Virakesari Ltd.—Reprints of articles published in
the Sunday Virakesari dated 17th, 24th & 31st March 1963.

ராஜகோபுரத்திலுள்ள அற்புதமான சில சிறபங்கள். கைல
யங்கியை இராவணன் தனது பத்துத் தலைகளினாலும்
அடைக்க முற்பட்ட புராண சுரஷாற்றைச் சித்திரிக்கும்
சிறபம் இது.

கோணேஸ்வரா் ஆலய வரலாறு

(19) மமலைகள் குழ் முக்கோணவடிலில் இத்தலம் இருக்கும் காரணத்தைக் கொண்டே திருக்கோணமலை யென்ற பெயர் இதற்கு ஏற்பட்டிருக்கவேண்டுமென்று பொதுவாகக் கருதப்படுகிறது. கோணேஸ்வரர் இங்கு கோயில் கொண்ட காரணத்தினால் திருக்கோணேஸ்வரம், கோணேஸ்வரம், திருக்கோணமாமலை, திருக்கோணசலம் எனப்பலபட வழங்கலாயிற்று என்று பிறிதொரு சாரார் கருதுவர். “கோணமாமலை யமர்ந்தாரே” என்று திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனர் தமது திருக்கோணமலைத் தேவாரப் பதிகத்திலும் ‘திருக்கோணமலை’ என்று ஸீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளிய திருப்புகழிலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இலங்கையை அரசாண்ட தேவனும்பியதீசன் காலத்தில் புனித வெள்ளரக்கமரக் கண்றுடன் சங்கமித்தை இந்தத் தலத்தில் வந்திறங்கியதாயும் அப்பொழுது கோகர்ணம் என்ற பெயர் இதற்கு வழங்கி வந்ததென்றும் மகாவம்சத்திலிருந்து அறியக் கிடக்கிறது.

புராண வரலாறு

திருக்கோணமலை கேஷத்திரம் புராண காலத்திலிருந்தே புனித ஸ்தலமாகச் சைவ நன்மக்களினால் கருதப்பட்டு வந்துள்ளதென் பற்கு வாய்மொழியாகவும் புராண வாயிலாகவும் வந்த கதைகள் பல உண்டு. ஒரு சமயம் கோபம் கொண்ட வாயு பகவான் மகாமேநுபர்வத்தைப் பெயர் ததெடுத்ததாயும் அப்பொழுது உடைந்து விழுந்த ஒரு துண்டே திருக்கோணமலை யென்றும் கூறும் ஜதிகம் ஒன்றிருக்கிறது. சிவபெருமானுக்கு உகந்த மூன்று புண்ணிய கேஷத்திரங்கள் கைவாயமும், சிதம்பரமும் கோணேஸ்வரமும் என்று ஸ்கந்த புராணத்தைத் தழுவி எழுதப்பட்ட தகவின கயிலாய மான்மியம் கூறுகிறது. தென் பாரதத்தில் வேதாரண யத்தில் கடும் தவம் புரிந்த அகத்திய மாழுவிவர் தெற்கு நோக்கி திருக்கோணமலைக்கு வந்து கோணேஸ்வரத்தில் தமது தவத்தை மூடித்தார் என்று இதே மான்மியம் மேலும் கூறுகிறது.

இராவணன் வெட்டு

இராமயன காலத்தில் இன்று கழனி யென்று அழைக்கும் கல்யாணியைத் தலைநகராக்கொண்டு ஆட்சி புரிந்த ராவணேஸ் வரானும் அவன் தாயும் தினசரி கோணேஸ்வரத்துக்குச் சென்று சிவபூசை செய்வது வழக்கமாம். ஒருசமயம் சகவீனம் காரணமாக இராவணனின் தாய் கோணேஸ்வரத்துக்குப் போக முடியவில்லை. தாயின் ஏமாற்றத்தைக் காணச் சகியாத இராவணன் “கோணேஸ்வரத்துக்கு நீ வரமுடியாவிட்டால் நீ இருக்குமிடத் துக்கு கோணேஸ்வரத்தைக் கொண்டுவருகிறேன்” என்று சொல்லி

கோணேஸ்வரர் கோபிலை
அலங்கரித்திருக்கும் சிலை
ஞன் இப் பிள்ளையார் சிலை
யும் ஒன்று.

ஆஸிரம் காலத்திற்கு முற்
பட்ட தெனக் கூறப்படும் சந்
திரக்கேரர் வெண்கலச் சிலை
புராதனம் பெருமக்கு ஒரு
எடுத்துக்காட்டு.

விட்டுப் போனாலும், கோணஸ்வரத்தில் கோயில்கொண்டிருக்கும் சிவபெருமானின் கோயிலை மலையோடு பெயர்த்தெடுக்க அருகி ஹள்ள மலையை இரண்டாக அவன் வெட்டியதாயும் அந்த இடத் துக்கு இராவணன் வெட்டு என்ற பெயர் ஏற்பட்டதாயும் கூறுவர். மலை இரண்டாக வெட்டப்பட்டிருக்கும் இடத்துக்கு இராவணன் வெட்டு என்ற பெயர் இன்றைக்கும் நிலவி வருகிறது. திருமலைக்குச் சிறிது தூரத்துக்கு அப்பால் உள்ள சன்னியா வெந்நீர் ஊற்று இருக்குமிடத்தில் தன் உயிர் பிரியும் தருவாயில் இராவணன் தனது முன்னேர்களுக்கு கடைசித் தார்ப்பணம் செய்துவிட்டு உயிர்விட்டதாக ஜிதீகம். இராம இராவண யுத்தத்தின் காலம் கி. மு. 6000 ஆண்டு என்றும் கி. மு. 3544ல் ஒரு கடல்கோள் ஏற்பட்டதாயும் அந்தக் கடல் கோளில் கோணேசர் ஆலயம் உள்பட இலங்கையின் பெரும் பகுதி கடலுக்குப் பலியாகிவிட்டதென்றும் கூறுவர். ராமாயண காலத்துக்குப் பின்னர் பெரும் கடல் கோள் ஏற்பட்டு இலங்கையின் பெரும்பகுதியைக் கடல் கொண்டு விட்டதாக “ராஜவழி” என்ற பாளி நூலிலும் ஒரு குறிப்பைக் காண முடிகிறது.

சரித்திர ஆதாரங்கள்

இதன் பின் திரும்பவும் கோணஸ்வரர் ஆலயத்தை குளக் கோட்டன் என்ற மன்னன் கட்டுவித்து திருப்பணி செய்ததாக சரித்திர பூர்வமான சான்றுகளை நாம் காண்கிறோம். புராண இதிகாச காலத்திய வரலாறுகளுக்குச் சரித்திரச் சான்றுகள் தெளிவாக இல்லாதவரை அவற்றை ஜிதீகமாக மட்டும்தான் நாம் கருத முடியுமேயல்லாது திட்டவட்டமாக உறுதிப்படுத்திச் சொல்லுவதற்கில்லை. ஆனால் சரித்திரக் குறிப்புகள், கல்வெட்டுகள் ஆகியவை மறுக்க முடியாத அத்தாட்சிகள்.

கி. பி. 1624-ம் ஆண்டில் அதாவது இன்றைக்குச் சரியாக 339 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கோணஸ்வரர் ஆலயத்தைப் போர்ச்சுக்கீலிய சேனைதிபதி கான்ஸ்டன் கைடன் டி ஸா இடித்துத் தரைமட்டமாக்கி அதன் கற்களைக் கொண்டே பிரடரிக் கோட்டையைக் கட்டினான். கற்குகையில் மிஞ்சிய ஒரு கல்வில் அவ்வாலயத்தின் வருங்காலத்தைப் பற்றி ஒரு சாஸனம் எழுதிவைக்கப்பட்டிருந்தது. அப்பொழுது கான்ஸ்டன் கைடன் டி ஸா போர்ச்சுக்காலுக்கு அனுப்பிய ஒரு கடிதத்தில் பின்வருமாறு எழுதியிருந்ததாக லிஸ்பன் தேசீய புத்தகசாலையில் (ராயல் ஏவியாடிக் சங்கப் பிரசரம் 30-வது மலர் 80-ம் இதழ் 449-ம் பக்கத்தில் இதை காணக) ஒரு குறிப்பு இருக்கக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது:—

கல்வெட்டு வெளியிடும் உண்மை

“இக்கோவில் இடத்துத் தள்ளப்படுகையில் ஒரு கல்லில் சில விஷயங்கள் எழுதி வைக்கப்பட்டிருந்தன. பண்டி தர்களைக் கொண்டு அந்த விஷயம் சரியாக மொழி பெயர்க்கப்பட்டு மாட்சிமை தங்கிய போர்த்துக்கல் மன்னருக்கு அது அனுப்பிவைக்கப் பட்டது. அந்தக் கல்வெட்டில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது:—

“வீதிய-மால்-மண்டா கடவுளுக்கு இந்தக் கோயில் மாணிக்கராஜாவினால் கட்டப்பட்டது.(சரித்திரக்கணக்கின்படி இக்கோயில் கி. மு. 1300-ம் ஆண்டில் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும்) பிராங்ஸ் என்ற ஒரு சாதியினர் இக்கோயிலை அழிப்பார்கள். பிறகு இதைக் கட்ட இலங்கையில் எந்த மன்னருமே இருக்கமாட்டார்கள்.”

இப்படி கான்ஸ்டன்டைன் டிலாஸமுதினர். மாணிக்கராஜா என்பது மனு ராஜா என்பதற்குச் செய்த தவறான மொழிபெயர்ப்பாக இருக்க வேண்டுமென பிரபல போர்ச்சுக்கீலிய சரித்திராசிரியர் வண. பிதா. குவிரோஸ் கருதுவதை திரு. ஸி. எஸ். நவரத்தினம் “தமிழரும் இலங்கையும்” என்ற நூலில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்” வீதிய- மால்- மாண்டா” என்பது வீதியும் மேற்றணியும் மண்டபமும் என்று இருக்க வேண்டுமென ‘கதிரை மலைப் பள்ளு’ ஆசிரியர் திரு. வி. குமாரசுவாமி கூறுகிறார்.

கல்வெட்டு வெளியிடும் விவரம்

இன்றைக்கும் பிரடரிக் கோட்டைக்கு வெளியே புராதனமான இந்தக் கல்வெட்டு சிதைந்த நிலைமையில் காணப்படுகிறது. இன்று தென்படும் கல்வெட்டில் காணப்படும் எழுத்துக்கள் இவைதான்:-

1 ன னே குள	6 ன பொன்னை
2 காட மூட்டு	7 ன யி யற
3 ருப்பணியை	8 த வைத
4 னனே பறங்கி	9 ணு
5 கவெ மன்ன	10 களா

சிதைந்த மேற்படி கல்வெட்டை போர்ச்சுக்கீலிய மூலத்துடன் ஒப்பிட்டு பிரபல தமிழ்ப் பண்டிதர் ஒருவரின் உதவியுடன் முதலியாசி வி. ராஜநாயகம் (யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் என்ற பிரபல நூலின் ஆசிரியர்) கீழ்க்கண்டவாறு திருத்தி எழுதினார்.

முன்னே குளக் கோட்டன் முட்டு திருப்பணியை
பின்னே பறங்கி பிடிக்கவே மன்னுகேன்
பூஜைக் கண், செங் கண், புதைக் கண்ணன் போன்றின்
மானே வடுகாய் விடும்.

காலவெள்ளத்தைக் கடந்து வந்த இந்தக் கல்வெட்டு
இன்றைக்கும் பிரடிக் கோட்டையின் முகப்பில் தென்
படுகிறது.

குளக்கோட்டு மன்னன் இந்தஆலயத்தைக் கட்டுவித்தபொழுது அதன் வருங்காலம் எப்படியிருக்கலாமென்ற சோதிடத்தை இப்படி கல்லில் எழுதி வைத்திருந்தார்கள். கோயிலை இடித்த போர்ச் சுகீஸியர்கள் இதைப் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்ததுடன் அந்த சோதிடத்தின் சுருக்கத்தையும் தங்களுடைய மன்னருக்கு நகல் செய்து அனுப்பிவைத்தார்கள். சிலாசாஸனத்தில் வெண்பாவாக எழுதி வைத்த சோதிடம் இதுதான்:-

“முன்னர் குளக்கோட்ட மகாராஜாவினால் கட்டப்பட்ட இந்தக் கோயிலை பிறகு ஒரு சமயம் பறங்கிகள் பிடித்துக்கொள்ளுவார்கள். பிறகு பூனைக் கண்ணர்கள், சிவப்புக் கண்ணர்கள், புகைக் கண்ணர்கள் ஆகிய பல சாதியினர் ஆதிக்கத்திலிருந்து விட்டு கடைசியாக வருகர்கள் (தெலுங்கர்) ஆதிக்கத்துக்குப் போய்விடும்.”

சிறு வேற்றுமை

இந்த சிலாசாஸனத்துக்கும் 1624ம் ஆண்டில் கான்ஸ்டன் டெடன் டி ஸா லிஸ்பனுக்கு எழுதியனுப்பிய சிலாசாஸன விவரத் துக்கும் சில வேற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. ஒன்று ஆலயத்தைக் கட்டுவித்தவர் மனுராஜா என்று ஒரு வரலாறும் குளக்கோட்டன் என்று இன்னொரு வரலாறும் கூறுகிறது. என்றாலும் ஆலயம் பறங்கியர் வசமாகி அழியுமென்ற விஷயத்தில் இரண்டு வரலாறுகளிலும் ஒற்றுமை காணப்படுகிறது.

இந்தக் குளக்கோட்டன் யார்? அவன் எந்தக்காலத்தவன்? என்பதை ஓரளவு ஆராய்ந்தால் அவனுக்கும் மனுராஜாவுக்கும் ஏதாவது தொடர்பு உண்டா என்பதை அறிய வசதியாயிருக்கும். இதை ஆராயும்பொழுது இன்னொரு விஷயத்தையும் நாம் நினைவு படுத்திக்கொள்ளுவது அவசியமாகிறது. கி. மு. ஐந்தாம் நூற்றுண்டில் சிங்கள வம்சத்தின் ஆதி பிதாவாகிய விஜயன் இலங்கைக்கு வந்தபொழுது கோணேஸ்வரத்தில் திருப்பணி செய்து புதுப்பித்த தாக யாழ்ப்பாண வைபவமாலை அறுதியிட்டுக் கூறுகிறது. இந்த வேறுபாடுகளை யெல்லாம் கவனிக்கையில் கல்வெட்டில் தரப்படும் குளக்கோட்ட மகாராஜா எந்தக் காலத்தவர்?

(1) போர்ச்சுக்கீஸியரின் 17ம் நூற்றுண்டுக் குறிப்பு கூறுவதைப் போல குளக்கோட்டன் கி. மு. 1300ம் ஆண்டில் இருந்த வனு?

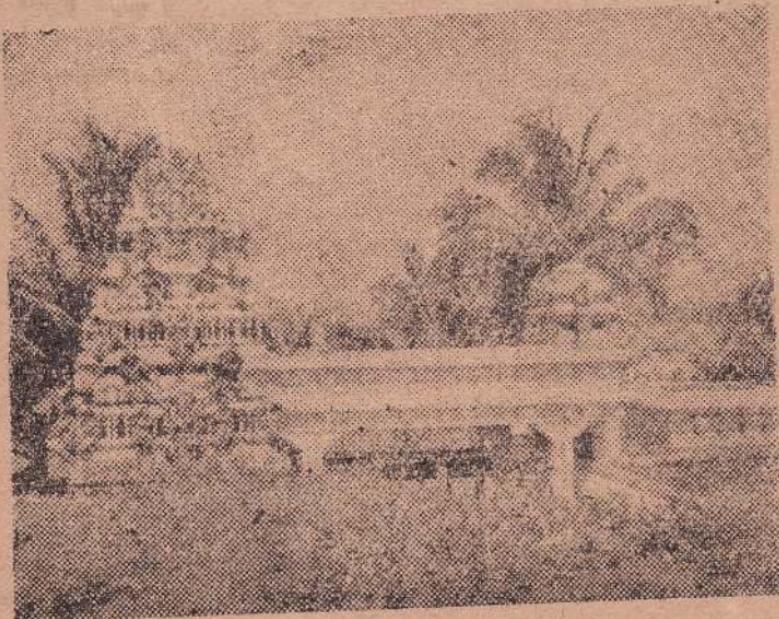
(2) அல்லது வேறுசிலர் கருதுவதைப் போல துட்டகமுனு காலத்திய எல்லாளனுக்குப் பிறகு இலங்கையில் சொற்பக் காலம்

அரசாண்ட சோழச் சிற்றரசர்களில் ஒருவனு இந்தக் குளக்கோட்டன்? அதாவது அவன் கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றுண்டைச் சேர்ந்த வனு?

(3) குளக்கோட்ட மகாராஜா என்ற பெயருடன் ஒரு சோழ மன்னன் இருந்ததற்கு இந்திய இலக்கியங்களில் ஏதாவது ஆதார மிருக்கிறதா? இருப்பின் அந்தக் குளக்கோட்டன் எந்தக் காலத் தொகை சேர்ந்தவன்? அவனுக்கும் மனுநீதிச் சோழனுக்கும் என்ன தொடர்பு?

இவ்விதம் மூன்று கேள்விகள் எழுகின்றன. இம்மூன்று கேள்வி கருக்கும் பொருத்தமான பதிலைக் கண்டுபிடிப்பதைப் பொறுத் திருக்கிறது கோணேஸ்வரத்தில் திருப்பணி செய்த குளக்கோட்ட மகாராஜா யார் என்பதை முடிவு செய்வது.

கோணேஸ்வரர் ஆலயம் இராமாயண காலத்தில் இருந்ததாக ஐதிகத்திலும் புராணக் கதைகளிலும் ஸ்தல வரலாறுகளிலும் கூறப் பட்டு வருகிறதேயல்லாது குளக்கோட்டு மகாராஜன் அதைக் கட்டுவித்தான் அல்லது செப்பணிட்டு திருப்பணி செய்து வைத்தான் என்பதுதான் பொதுவாக எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட

புதிதாக அமைக்கப்பட்டுள்ள கோணேஸ்வரர் ஆலயத் தின் அழகான பக்கவாட்டுத் தோற்றும்.

வரலாறு. இந்த குளக்கோட்டு மகாராஜன் எந்தக் காலத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதைப் பற்றியே ஓரளவு சர்ச்சை இருந்து வருகிறது. கி. பி. 17-ம் நூற்றுண்டில் போர்ச்சக்கீலியத் தளபதி ஜனரல் கான்ஸ்டன்டென் டி. ஸா “குளக்கோட்டு மகாராஜன் கி. மு. 1300-ம் ஆண்டைச் சேர்ந்தவன் என்ற நம்பிக்கை இலங்கையில் நிலவி வருகிறது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

சேரர் வரலாற்று காலவரிசைக் கணக்கின்படி கி. மு. 2700-ம் ஆண்டைச் சேர்ந்தவன் மனுநீதிகண்ட சோழன். அவன் பரம்பரையில் வந்த பிரியவிருத்தன், வரராமதேவன், வீதிவிடங்கள் ஆகியவர்களுக்குப்பின் கி. மு. 2600 முதல் கி. மு. 2560 வரை குளக்கோட்டன் அரசிருந்ததாகத் தெரிகிறது. இதன்பின் கி. மு. 2300-ம் ஆண்டில் கடல்கோள் ஏற்பட்டதென்று ஆரியர் சதயுதப் பிரமாணத் தின்யடியும் பாபிலோனிய சரித்திர வரலாற்றின்படியும் அறிகிறோம்.

இராமாயண காலம்

இராமாயணகாலம் கி. மு. 6000-ம் ஆண்டு என்று புராண வாயிலாகக் கூறப்பட்டாலும் இதை உறுதிப்படுத்த சரித்திர ரீதியான ஆதாரங்கள் ஏதுமில்லை. ஆயினும் இராமன் பிறந்த நேரத்தைப்பற்றி வால்மீகி இராமாயணத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள கிரக நிலையை வைத்துக் கணித்ததில் இராமன் கி. மு. 961ல் பிறந்திருக்க வேண்டுமென்றும் அந்த ஆண்டில்தான் இராமன் ஜாதகத்தில் உள்ள கிரக நிலைகள் பொருத்தமாய்ங்களெனவென்றும் பிரபல விஞ்ஞானப் பேராசிரியர் பெண்ட் விராயல், ஏவியாடிக் சங்க சஞ்சிகையில் (10-வது மலர் 35-வது இதழ் 115-ம் பக்கம்) கட்டிக் காட்டி யிருக்கிறார். இராமாயண காலத்தில் இருந்ததாகக் கருதும் கோணேஸ்வரத்தை இராமாயணத்துக்குப் பிந்தியவனும் மனுநீதிச் சோழன் பரம்பரையினனுமான குளக்கோட்டன் செப்பவிட்டதும் பிறகு கி. மு. ஐந்தாம் நூற்றுண்டில் விஜயன் மறுபடி அதைப்புனருத்தாரணம் செய்ததும் சாத்தியமே.

எல்லாளன் பரம்பரை

இதற்கு மாருக கி. மு. இரண்டாம் நூற்றுண்டில் அனுராதபுரி யில் அரசிருந்த எல்லாளனின் சந்ததியார்களில் ஒருவனை குளக்கோட்டனென்று கருதும் பட்சத்தில் கோணேஸ்வரத்தைத்தப்பற்றிய இதர குறிப்புகள் இதற்குப் பொருத்தமாயில்லை. எல்லாளனை மனுநீதிகண்ட சோழன் என்று சில நூல்களில் தவறாக வர்ணிக்கப்பட்டு

வருவதே இந்தக் கருத்துக்கு காரணமாக இருக்க வேண்டும். சிபிச் சக்கிரவர்த்தியின் வம்சத்தில் தொன்றியவன் மனுநீதிகண்ட சோழன். அவனது வரலாற்றைப்பற்றி ராஜதங்களி, கெளடில்யரின் அர்த்த சாஸ்திரம் ஆகியவற்றில் தெளிவான குறிப்புரைகள் இருக்கின்றன. இவனுக்குப் பல நூற்றுண்டுகளுக்குப்பிந்திய எல்லா ஈச் சோழனே சோழப்பரம்பரையைச் சேர்ந்த ஏதோ ஒரு குறு நில மன்னன், இலங்கையைக் கைப்பற்றி அனுராதபுரியில் அரசிருந்த தாகத் தெரிகிறதேயல்லாது அப்பெருட்டைய சோழச் சக்கிரவர்த்தி யாரும் கி. மு. இரண்டாம் நூற்றுண்டிடு சோழ மண்டலத்தில் இருந்ததற்கு ஆதாரங்களில்லை. எனவே எல்லாளன் சோழமண்டல மகா சக்கிரவர்த்தியோ அல்லது மனுநீதிகண்ட சோழனே இரண்டு மில்லை யென்னும் பொழுது மனுநீதி கண்ட சோழ பரம்பரையில் வந்த குளக்கோட்டன் கி. மு. இரண்டாம் நூற்றுண்டைச் சேர்ந்த வள்ளன் அதற்கு முற்பட்டவனைப்பது தெளிவாகிறது. இவைகளிலிருந்து குளக்கோட்டன் போர்ச்சுக்கீஸிய குறிப்பின்படியும்சேரர் வரலாற்றுப் பட்டியலின்படியும் இராமாயணக் கதைகளின்படியும் கி. மு. 1300-ஆண்டைச் சேர்ந்தவனுக இல்லாவிட்டதும் விஜயன் காலமாகிய கி. மு. ஐந்தாம் நூற்றுண்டுக்கு முற்பட்டவனைன்றும் அவன் நிறுவிய கோணேஸ்வரர் கோவில் இன்றைக்கு குறைந்த பட்சம் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதென்றும் அறுதியிட்டுக் கூறலாம். தக்கிண கைலாய புராணத்தின்படி சோழநாட்டு அரசனான வரராம வேதவன் கோணேஸ்வரத்தைக் கட்டியதாயும் அவன் மகன் குளக்கோட்டன் இத் திருப்பணியைப் பூர்த்தி செய்து இலங்கை அரசு குமாரியான ஆடக சவுந்தரியை மணந்தான் எனவும் கருதும் பட்சத்தில் சேரர் வரலாற்றின்படி வரராம வேதவன் கி. மு. 1300ல் ஆட்சிபுரிந்தவனுதவின் போர்ச்சுக்கீஸியக் குறிப்பே சரியெனக் கருத இடமிருக்கிறது. இந்த வரலாறுகளையெல்லாம் கவனிக்கையில் கோணேஸ்வரர் ஆலயம் மிகமிகத் தொன்மையானது, சரித்திர காலத்துக்கு முற்பட்டது என்பது தெளிவாகிறது.

போர்ச்சுக்கீஸியர் செய்த அக்கிரமம்

கஜபாரு, புவனேகபாரு, சிங்கை பரராஜ சேகரன், முதலாம் ராஜசிங்கன் முதலான பல மன்னர்களும் கோணேஸ்வரத்துக்கு ஏராளமான மாண்யங்கள் வழங்கியும் அவ்வப்பொழுது திருப்பணி கள் செய்தும் வந்திருக்கிறார்கள். கி. பி. ஏழாவது நூற்றுண்டிடல் வாழ்ந்தவர் திருஞான சம்பந்தர். அவருடைய காலத்தில் கோணேஸ்வரம் எத்தனை சபீட்சத்துடனும் அழகுடனும் விளங்கிய தெண்படை அவரது பதிகங்களில் காணலாம். பதினெந்தாம் நூற்று பதிகங்களில் காணலாம். பதினெந்தாம் நூற்று

ரூண்டில் வாழ்ந்த அருணகிரி நாதரும் கோணேசருக்குத் திருப்புகழ் மாலை பாடி பாமாலை சூட்டியிருக்கிறார்.

இத்தனைப் பழையையும் புகழும் படைத்த தலம் போர்க்கீலியர் களினால் அழித்தொழிக்கப்பட்டது மிகவும் விசனத்துக்குரியது. கி. பி. 1627-ம் ஆண்டு வரை இலங்கையில் ஆட்சி புரிந்த போர்க்கீலிய தளபதி கான்ஸ்டன்டைன் டி ஸா இக்கோயிலை இடித்துத் தரைமட்டமாக்கி அதன் கற்களைக் கொண்டே பிரடரிக் கோட்டையை அமைத்தான். அவனுடைய சர்வநாசச் செயலிலிருந்து சில கல்வெட்டுகள் தப்பியதும் அவை பிரடரிக் கோட்டையின் வாசலில் வைக்கப்பட்டதும் அதிர்ஷ்டவசமானது. இல்லாத பட்சத் தில் கோணேஸ்வரர் ஆலய புராதன வரலாறுகளைப்பற்றி இப்பொழுது தெரியும் ஆதார பூர்வமான விசரங்கள்கூட நமக்குத் தெரியாமலே போயிருக்கும்.

விக்கிரகங்கள் தப்பின

கோயில் சர்வநாசமாக்கப்பட்டதும் அங்கிருந்த சில விக்கிரகங்களைக் குருக்கள் எடுத்துச் சென்று மறைத்துவைத்தனர். பின்னர் சில விக்கிரகங்கள் தம்பலகாமத்தில் வைத்து பிரதிஷ்டைசெய்து வழிபாடு நடத்தப்பட்டது. ஆயினும் பழைய ஆலயம் இருந்த இடத்தில் வழிபாடு நடத்த வேண்டுமென்ற இந்துக்களின் ஆவல் போர்க்கீலிய ஆட்சியும், டச்சு ஆட்சியும் ஒழிந்து பிரிட்டிஷ் ஆட்சி ஏற்படும்வரைகை கூடலிலை. 1803-ம் ஆண்டு முதல் கோயில் இருந்ததாகக் கருதப்படும் சவாமி மலையில் இந்துக்கள் வழக்கம்போல வழிபாடு நடத்துவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். இரண்டாவது உலக யுத்த காலத்தில் பிரடரிக் கோட்டை பாதுகாப்பு ஸ்தலமாக இருந்தபொழுதுகூட வாரத்தில் இரண்டு நாள் குருக்களும் இதர இந்துக்களும் சவாமி மலைக்குச் சென்று கற்பூரம் ஏற்றி வழி பாடு நடத்த அனுமதிக்கப்பட்டார்கள்.

புனருத்தாரண ஆவல்

1939ம் ஆண்டில் டாக்டர் டபிள்யூ. பாலேந்திரா திருகோணமலை கடற்படைத் தளத்தில் கடமை பார்த்தார். அப்பொழுது முதல் அவருக்கும் மற்றும் பல சைவப் பெரியார்களுக்கும் திருகோணமலை ஆலயத்தைப் பழைய பெருமையுடன் புனருத்தாரணம் செய்யவேண்டுமென்ற ஆவல் உண்டாயிற்று. அப்பொழுது புதைபொருள் ஆராய்ச்சிப் பகுதித் தலைவராயிருந்த லோங்கெஸ்ற் மூலம் கட்டிடப் படம் ஓன்று தயாரித்து ஆவன செய்து வந்தார். ஆனால் அவருடைய முயற்சி உடனடியாக நிறைவேறவில்லை,

1950-ம் வருடம் ஜூலை மாதம் 3-ம் தேதி காலை பத்து மணிக்கு பிரடரிக்கோட்டைக்குள் சுவாமி மலையில் ஒரு பொதுக் கூட்டம் நடைபெற்றது. திருகோணமலை உதவி சர்க்கார் ஏஜன்ட் காரியாலை காரியாதிகாரி, திருகோணமலை பாராளுமன்ற அங்கத் தினர், அர்பன் சபைத்தலைவர், உப-தலைவர், மராமத்து இலாகா, ஜில்லா என்ஜினீயர், நகர ஓவர்ஸியர், ஆசிரியர்கள், குருமார்கள் முதலான பல அன்பர்களும் அக்கூட்டத்தில் சமூகம் கொடுத்திருந்தார்கள். 1624-ம் வருட இந்து புதுவருட திவத்தன்று போர்ச்சு கிளியர்களினால் அழிக்கப்பட்ட கோணஸ்வரர் ஆலயத்தை அது இருந்த இடத்திலேயே திரும்பக்கட்டுவிப்பதுபற்றி இக்கூட்டத்தில் ஆலோசிக்கப்பட்டது. இதற்காக ஒரு ஆலோசனைக் குழு நியமிக்கப்பட்டு, 1950-ம் வருட ஆகஸ்டு 6-ம் தேதி மறுபடி கூடுவதென்றும் அதற்குள் ஆலயத்தைக் கட்டுவது பற்றியும் ஆலயத்துக்கு காசியிலிருந்து ஒரு சிவலிங்கத்தைத் தருவிப்பதுபற்றியும் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து அறிவிக்கவேண்டுமென்றும் முடிவுசெய்யப்பட்டது.

இதற்கிடையில் திருமலை பட்டின சங்கத்தினால் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்ட சில தொழிலாளர் கிணறு வெட்டிக்கொண்டிருக்கையில் மன்வெட்டிட எதன்மீதோபட்டு கிணீர் என்று சப்தம் கேட்கவே அந்த இடத்தை கவனமாகத் தோண்டிப்பார்த்தார்கள். சுமார் மூன்று அடி ஆழத்தில் மூன்று விக்கிரகங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. சோமாஸ்கந்த மூர்த்தமுள்ள சிவபிரான், பார்வதி, சந்திரசேகரர் ஆகிய இம் மூன்று விக்கிரகங்களும் சுவாமிமலையில் கூட்டம் நடத்தப்பட்ட 24 தினங்களுக்குப் பின்னர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது தெய்வ சங்கல்பமென்றே கூறவேண்டும். இதற்கு முன்னர் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கணேசர், பார்வதி, திரிகுலம், அன்னப்பறவை ஆகிய விக்கிரகங்கள் தற்காலிகமாக மறைந்திருந்து பிறகு ஒரு தென்னை மரத்தின் அடிவேரிலிருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

சுவாமி மலையில் நடைபெற்ற பொதுக் கூட்டம் கோணஸ்வரர் ஆலயத்தில் வைக்க காசியிலிருந்து ஒரு லிங்கத்தை தருவிக்க வேண்டுமென்று எண்ணமீட்ட சில தினங்களுக்குள்ளாக புராதன ஆலயத்தில் வைத்து ழலீக்கப்பட்ட விக்கிரகங்கள் வெளிக்கொள்ளப்படு அதிசயம் என்பது மட்டுமல்ல தெய்வ சங்கற்பழும் ஆகுமென்பதில் சந்தேகமில்லை. கண்டெடுக்கப்பட்ட விக்கிரகங்களின் விவரம் பின்வருமாறு:-

சிவன் (சோமாஸ்கந்த மூர்த்தம்).

பார்வதி (சோமாஸ்கந்த மூர்த்தம்).

சிவன் (சந்திரசேகர மூர்த்தம்).

INDIA PAPER COLLECTION
EVELYN RUTNAM LIBRARY
OF THE
JAFFNA
MUSEUM

பார்வதி (திரிபங்கவடிவம்).

கணேசர்.

திருக்குலம்.

விளக்கு முடி.

இவை எல்லாமே கைதேர்ந்த சிற்ப சாஸ்திரிகளைக்கொண்டு அமைக்கப்பட்டவைகளாயிருந்தன. 1624-ம் வருட தமிழ்ப் புது வருட தினத்தன்று போர்ச்சுக்கீலியர்கள் பிராமணர்களைப் போல வேட்டியனிற்து ஆலயத்தில் புதுந்து அசியாயம் செய்தபொழுது சைவப்பெரியார்கள் விக்கிரகங்களைத் தூக்கிச் சென்று புதைத்து வைத்திருக்கவேண்டுமென்று நம்பப்படுகிறது.

புனருத்தாரணக் கமிட்டி நியமனம்

பிறகு நடந்த ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் கோணேஸ்வரர் ஆலய புனருத்தாரணக் கமிட்டியை நிறுவப்பட்டது. அப்போதைய திருமலைத் தொகுதி பாரானுமன்ற அங்கத்தினர் திரு. சிவபால ணைத் தலைவராகக் கொண்டு பன்னிருவர் இச்சபையில் அங்கம் வகித்தார்கள். திருவாளர்கள் எஸ். சிவபாலன், என். ஆர். இராஜவரோதயம், டி. இராஜரத்தினம், எஸ். எம். மாணிக்கராஜா, ரி. சுப்பிரமணியம், டாக்டர் டபின்ஷு. பாலேந்திரா, சி. ஆறுமுகம், கே. சரவணமுத்து, வி. இராமலிங்கம், ரி. ஏகாம்பரம், பிரம்மழை சிவசுப்பிரமணியக் குருக்கள், பிரம்மழை சபாபதி அய்யர் ஆகிய பன்னிருவரும் கமிட்டியில் அங்கம் வகித்தார்கள்.

1950-ம் ஆண்டில் கண்டெடுக்கப்பட்ட விக்கிரகங்களை நாடெடங்கும் தரிசனத்துக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்று சைவ நன்மக்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள்- 339 வருட காலமாக புதையண்டிருந்த கோணேஸ்வரரை தரிசிக்க வேண்டுமென்ற ஆவல் எல்லோருடைய மனதிலும் எழுந்தது. விக்கிரகங்களை நாடு முழுவதும் எடுத்துச் செல்லும் பொறுப்பை டாக்டர் பாலேந்திரா ஏற்றுக் கொண்டார் கிராமங்கள் தோறும், பட்டினங்கள் தோறும் விக்கிரகம் எடுத்துச் செல்லப்பட்ட பொழுது மக்கள் ரூ. 35,000 வரை காணிக்கைகளாக வழங்கினார்கள். பக்தகோடிகளுக்கு கோணேசர் பெருமான் தரிசனம் கொடுத்துவிட்டு திருகோணமலைக்குத் திரும்பியதும் புராதன கோணேசர் ஆலயம் இருந்ததாகக் கருதப்படும் இடத்திலேயே ஒரு சிறிய ஆலயம் விரைவில் நிறுவப்பட்டு அங்கு விக்கிரகங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டன. 1952-ம் வருடம் பெப்ரவரி மாதம் 23-ம் திகதியின்று இந்த வைப் வம் நடைபெற்றது.

ஆலயத்தின் அமைப்பு

புனருத்தாரணச் சபை ஆலய அமைப்பு வேலையை மேற் கொண்டதும் புராதன ஆலயம் எப்படியிருந்தது என்ற ஒரு பிரச்சினை எழுந்தது. 1952-ம் வருட ஜூலை மாதம் டாக்டர் பாலேந் திரா லிஸ்பனுக்குச் சென்று அங்குள்ள தேசிய நூல் நிலையத்தில் இலங்கை சம்பந்தமாக உள்ள விஷயங்களையெல்லாம் ஆராய்ந்த தில் புராதன ஆலயத்தின் படம் ஒன்று இருப்பதைக் கண்டுபிடித்தார். அப்படத்தின்படி மலையில் மூன்று கோயில்கள் இருந்தது புலப்பட்டது. ஒன்று மலையடவாரத்திலும் மற்றது மத்தியிலும் முன்றாவது கோயில்மலை உச்சியிலும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அப்படங்களுக்கு அவர் நகல் எடுத்துவந்தார்.

இப்படி டாக்டர் பாலேந்திராவும் புனருத்தாரணச் கமிட்டி அங்கத்தினர்களும் அரும்பாடுபட்டு கோணேஸ்வரர் ஆலயத்தை இப்பொழுது கட்டி முடித்திருக்கின்றனர். இந்த உயரிய திருப்ப ணிக்கு இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் உள்ள இந்துக்கள் அனைவருமே மனம் உவந்து நன்கொடை அளித்து உதவியிருக்கின்றனர். இவ்வாலயத்தின் கும்பாபிஷேகம் ஏப்ரல் மாதம் 3-ம் தேதி நடை பெறுகின்றது.

நிர்வாகப் பொறுப்பு யாரிடம்?

புனருத்தாரணச் சபை கோயிலைக் கட்டி முடித்து கும்பாபிஷேகம் செய்விப்பதற்காக மட்டுமே நிறுவப்பட்டதாகையிலை கும்பாபிஷேகத்துடன் அதனுடைய வேலை முற்றுப்பெற்றுவிடு மென்பது தெளிவானது. இதன் பிறகு ஆலய நிர்வாகம் யாருடைய பொறுப்பில் இருக்கும்? யார் இப்பொறுப்பை ஏற்கப் போகிறார்கள்? இந்த முக்கியமான கேள்வி கும்பாபிஷேக சமயத்தில் எழுவது இயற்கை. ஏனெனில் ஆலயத்தின் நிர்வாகம் வரும் காலத்தில் சிறப்புடன் நடப்பது நிர்வாகப்பொறுப்பை ஏற்பவர்களையே சார்ந்திருக்கின்றது.

இது சம்பந்தமாகப் பல மாதிரியான கருத்துக்கள் நிலவி வருகின்றன. ஆலயம் திருக்கோணமலையில் இருப்பதினால் நிர்வாகம் திருக்கோணமலை நகர மக்களிடமே இருக்க வேண்டுமென்று ஒரு சாரார் கருதுகின்றனர். நாடெடங்குமுள்ள இந்துக்கள் ஆலயப் புனருத்தாரணத்துக்கு உதவியுள்ள படியிலை நிர்வாக சபையில் இலங்கை முழுவதிலுமுள்ள இந்துக்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் இருப்பது அவசியமென்று இன்னேரு சாரார் கருதுகிறார்கள். இவ்

விரு கருத்துக்களுக்கும் மையமாக புனருத்தாரனைக் கமிட்டி அங்கத்தினர்களில் ஒருவரும் தம்பலகமம் ஆஸ்ய பரிபாலன சபைதலைவருமான பண்டிதர் ஐ. சரவணமுத்து ஒரு யோசனையைக் கூறியிருக்கிறார். திருகோணமலைப் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு 50 சத விகித பிரதிநிதித்துவமும் இலங்கையில் ஏனைய பாகங்களில் உள்ள இந்துக்களுக்கு 50 சத விகித பிரதிநிதித்துவமும் பரிபாலன சபையில் இருந்தால் ஆஸ்ய நிர்வாகம் சிறப்புடன் நடக்க உதவியா யிருக்குமென்று அவர் தெரிவித்திருக்கிறார்.

இம்மாதிரியான பலயோசனைகளையும் ஆராய்ந்து நல்ல முடிவு செய்வது திருமலை மக்களுடைய பொறுப்பு.

(குறிப்பு:- இக்கட்டுரைக்கு எடுத்துக் கையாண்ட நூல் கள்:- 1. முதலியார் ராசநாயகத்தின் “புராதன யாழிப்பாணச் சரித்திரம்” 2. வி. என். நவரத்தினத்தின் “தமிழரும் இலங்கை யும்” 3. வி. கே. கணக்சபையின் “1800 ஆண்டுகளுக்கு முந் திய தமிழர்கள்” 4. அ. சிதம்பரனுரீன் “சேரர் வரலாறு” 5. கே. கார்ட்டமன் எழுதிய “இலங்கையில் இந்து சமயம்” 6. கிரெய்கர் மொழி பேயர்த்த மகாவம்சம். 7. முதலியார் குல. சபாநாதன் எழுதிய திருக்கோணமாலை, திருகோணமலைத் திரு உருவங்கள். டாக்டர் டபின்யூ. பாலேந்திரா ராயல் ஏவியாடிச் சங்கத்தில் நிகழ்த்திய சௌற்பொழிவு)

lovely ornamental works highly prized by foreigners.

A good deal of fancy work is done with the help of these
ools. It mostly occupies the time of females who work at
it with a deal of pleasure just as sowing and stick

